

Infiltrationen - eller 'The one-man-show'

Örjan Hallberg, Copyright Hallberg Independent Research, 2008-03-20

Formellt styrs landet av en Riksdag som via Regeringen och tillsatta Myndigheter håller ordning på befolkningen. För stora industrier gäller det att ha god kontakt med dessa styrande organ och att se till att de inte plötsligt beslutar om något som kan skapa problem för företaget.

Telecom-sektorn är en sådan industri, som är extremt beroende av att myndigheterna inte hoppar över skaklarna. Sedan början av 1980-talet har denna industri bara i Europa investerat i infrastrukturen lika många kronor som det finns celler i en människokropp, nämligen ca 10 000 000 000 000 st. För att frakta denna summa pengar i tusenlappar krävs en lastbilskolonn som går t ex. från Gävle till Uppsala, ca 10 mil. Varje bil har 10 ton av tusenlappar på flaket.

En grundläggande fråga, som uppstod i ett rätt tidigt skede av mobileran, var: Hur hög effekt tål vi att exponeras för från mobiltelefonen utan att ta skada? Mikrovågor används för att värma maten i de flesta hem numera. En grupp bildades för att fastställa vilket gränsvärde som skulle gälla. Man beräknade helt enkelt den effekt som krävdes för att värma en kroppsdel med 1°C och tog sedan 2% av denna effekt. "En grad är väl inte så farligt och tar man bara 2% av det så borde det duga som övre gränsvärde" resonerade man. Detta resonemang dög för att få de ansvariga myndigheterna att svälja gränsvärdet, vilket sedan dess används i alla diskussioner med undrande medborgare.

Sedan dess har det nu gått 10 år och mängder av rapporter pekar på att denna termiska gräns inte har ett dugg att göra med vad som behövs för att påverka vår hälsa och vårt välbefinnande. Man kan störa immunförsvarets känsliga signalmekanismer vid 1000-tals gånger lägre effektnivåer. Cellernas förmåga att ta in nyttiga ämnen och att göra sig av med skadliga ämnen bromsas kraftigt vid ytterst låga nivåer av mikrovågsstrålning. För att hålla greppet om utvecklingen måste Telecom-sektorn därför göra en hel del:

ICNIRP - internationell org för icke-joniserande strålning

ICNIRP måste bemannas och styras av lojala medlemmar, som inte ens tänker tanken på att justera gränsvärdena. **Anders Ahlbom** verkar både som medlem sedan 1995 i huvudkommissionen och som ordförande i den stående kommissionen för epidemiologi.

SCENIHR - EU grupp för 'Possible effects of EMF on Human Health'

Även EU tvingas ta i frågan om elektromagnetisk strålning kan tänkas ha någon effekt på människan och inte bara på våra radioapparater. **Anders Ahlbom** är ordförande i denna kommitté, som givetvis inte hittar några negativa effekter att tala om. Ytterligare en känd svensk medlem finns med, Lena Hillert, som också är expert i dessa frågor åt Telia.

FAS

Forskningsrådet för arbetsliv och socialvetenskap (FAS) delar ut forskningsmedel till bl. a. folkhälsofrågor. Det är därför mycket viktigt att inga medel ges till forskare som börjar intressera sig för ohälsosamma samband mellan hälsa och strålning. Som sitt stöd har FAS ett råd som leds av **Anders Ahlbom** och som har Maria Feychting som sekreterare. [Forskning om elöverkänslighet och andra effekter av elektromagnetiska fält. Fjärde årsrapporten](#), (2007) **Anders Ahlbom**, Maria Feychting, Yngve Hamnerius, Lena Hillert. Alla författarna är kända för sina ståndpunkter i frågan. Hillert är även medlem i Telias vetenskapliga råd.

VR

Vetenskapsrådet (VR) är en viktig förmedlare av forskningsmedel inom många områden. När det gäller samband mellan ohälsa och elektromagnetisk strålning har VR stöd från en grupp experter, som följer vetenskapens utveckling och som kan ge råd angående inkomna ansökningar. Vid en granskning av svensk forskning inom området kom man 2004 fram till att den kvalitativt bästa forskningen i Sverige gjordes av **Anders Ahlboms** grupp medan Örjan Hallberg kopplades till den grupp som stod för den absolut sämsta forskningen, "vars resultat kan betraktas som sensationella om de visar sig vara riktiga", som man skriver.

SSI

Strålskyddsinstitutet (SSI) presenterar årligen en rapport över det vetenskapliga läget när det gäller hälsa och elektromagnetisk strålning. Denna rapport ser likadan ut år från år och kommer alltid fram till slutsatsen att det inte finns några vetenskapliga belägg för att elektromagnetiska fält inom radiofrekventa band ska ha några negativa hälsoeffekter. Rapporten tas fram av en grupp vars ordförande heter **Anders Ahlbom** och vars sekreterare heter Maria Feychting. Rådet består till 6/8 av personer som också är medlemmar i ICNIRP. Det gäller att se till att rapporten inte lyfter fram forskningsresultat som pekar i 'fel' riktning. Sådana rapporter får inte ens komma med i referenslistan utan gallras bort varje år. Även SSIs generaldirektör L-E Holm är mobilindustrin mycket behjälplig. När han en gång konfronterades med mina nypublicerade rön om hudcancers synbart starka koppling till antalet omgivande FM-sändare så avfärdade han detta genast som kuriosa (GT 27/6 2003).

SOS

Socialstyrelsen (SOS) har under många år haft experter som speciellt ska bevaka och uttala sig om spörsmål rörande elektromagnetiska fält och hälsa. Som ordförande i expertgruppen för elektromagnetiska fält har man anlitat **Anders Ahlbom** vid Karolinska Institutet. Alltsedan 1995 har Socialstyrelsen uttalat att elöverkänslighet inte har med elektricitet att göra utan att det endast är fråga om psykosomatiska besvär. Fram till 2006 hette deras interna expert i frågan Bosse Pettersson. Han syns på bilden nedan tillsammans med Maria på en konferens i Kos (Grekland, 2004) när hon kommenterar mitt föredrag och avfärdar det som ovetenskapligt.

Figur 1. Bosse Pettersson njuter av Maria Feychting's angrepp

Bosse har inom Socialstyrelsen numera ersatts av Martin Tondel. De rapporter om hälsoeffekter av EMF som utges av Socialstyrelsen författas ofta av **Ahlbom**/Feychting.

Regeringskansliet

Det är viktigt att mobilindustrin även har goda kanaler in till regeringskansliet och deras tjänstemän. När frågorna från allmänheten och från intressegrupper börjar bli allt intensivare så behövs starka motkrafter inom kansliet. Bosse Peterson flyttade från Socialstyrelsen och blev expert på elektromagnetisk strålning inom Socialdepartementets Folkhälsoenhet. Där fick en obekväma fråga, om att som test stänga FM-sändare på nätterna i ett område, ligga på is i nära 2 år innan den skyfflades över till Kulturdepartementet, som inom en vecka svarade att detta var en fråga för Radiotjänst AB.

Socialstyrelsens GD

Kjell Asplund förde en försynt tillvaro som expert och ledare för speciella projekt inom Socialstyrelsen när plötsligt en tom GD-stol visade sig behöva sittas på. Kjell utnämndes för att fylla ut sitsen och han syntes t o m i TV någon gång i samband med Tsunami-krisen. När Kjell skulle gå i pension i mars 2008 blev det fritt fram att utse en ny ledare till denna viktiga myndighet. Naturligtvis blev det L-E Holm, förre GDn på SSI, som nu snart skulle slås samman med SKI. Med L-E Holm som generaldirektör ökar t.ex. möjligheterna att styra vilka data som ska få läggas in i cancerregistret och vilka data som ska kunna bli tillgängliga för forskning. Vem som helst kanske inte ska ha möjlighet att titta på dessa data, det riskerar bara att skapa onödiga, ovetenskapliga oro.

Våra ministrar

Sedan 1998 har jag aldrig lyckats komma i kontakt med någon ansvarig minister för att presentera mina resultat och att varna för vad som kan komma. Det skulle vara intressant att ta reda på vid hur många tillfällen, som mobilindustrins lobbyister har fått tillträde inför Socialministern och att jämföra det med antalet gånger som strålningskritiska forskare har beretts samma möjlighet. Detta återstår att utreda.